

هو الله - روحانیا نورانیا ربانیا مدتیست...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (301) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 213

هو الله

روحانیا نورانیا ربانیا مدتیست که تحریری از آنشخص خطیر مشتاقان را تسریر نمود و کوکب بیان و تبیان از سمت درخش ندرخشید هر چند از سایر یاران نامه و پیام رسید ولی از آنحضرت نامه‌ئی ملاحظه نگردید انسان چون از دیدار مہجور ماند آرزوی گفتار کند و اطلاع اسرار خواهد و این بنگارش نامه منوط و مشروط است اگر چه الطاف نیر آفاق قلوب مشتاق را چنان ارتباط داده که فراقی در میان نیست بلکه کل در سایه یک خیمه‌ایم و تشنگان یک چشمه هر چند متفرقیم ولی در یک بحر مستغرق لهذا زبان ساکت و صامت ولی دلها در گفتگوی روحانی مداوم بصیرت در مشاهده و شہود ولی بصر در جستجو با وجود این گوش سر را نیز نصیبی باید و دیده و بصر را نیز بهره‌ئی شاید لهذا مکاتبه باید مستمر باشد و اساس مخبره ثابت و مستقیم شاید شاعر عرب متضرعا الی الله گفته و من علی سمعی بلن ان منعت ان اراک و فیه لمن کان قبل لذة یعنی گوش مرا بخطاب خویش ولو کلمه لن ترانی باشد منت بگذار و مشرف فرما زیرا حضرت موسی علیه السلام پیش من از این کلمه متلذذ شد یعنی نفس خطاب پر حلاوتست و لذت بسمع میدهد و لو کلمه لن ترانی باشد باری ما همواره بذکر یاران شادمانیم و بیادشان مانند بحر در هیجان شب و روز عجز و زاری نمائیم و جزع و بیقراری کنیم یارانرا عون و صون از حافظ حقیقی طلبیم چندیست که از جناب آقا محمد رضا نامه‌ئی نرسید پیام مشتاقان بایشان برسان تا منجذب القلب مستبشرالروح یاد آوارگان نماید و بذکر دوستان پردازد از قرار معلوم در آن سامان اقلیم خراسان ندا بلند است و قوه انجذاب مغناطیس قلوب هر هوشمند آهنگ ملکوت ابہی جهانرا بحرکت آورده شرق و غربرا روح جدید بخشیده و از هر طرف آوازه جهانگیر است وصیت امر الله منبسط در

ORIGINAL

بسیط زمین افسوس که اهل ایران اکثر محروم از این فضل بی‌پایان در انجیل میفرماید از اطراف جهان گروه گروه آیند و در ملکوت داخل شوند و ابناء ملکوت خارج میشوند حقیقه طرفه حکایتی و غریب واقعه‌ئی ایران که منبت شجره مبارکه است بسیار نفوس از ظل شجره هنوز گریزان ولی اهالی اقلیم سائر در نهایت شور و وله و انجذاب ان هذا لشیء عجاب باری مقصود اینست که در الواح مبارکه نازل از ارض خاء اعلاء کلمه الله گردد و نشر نفعات الله شود و نفوس در ظل شجره مبارکه استقرار یابند این بشارات سبب است که همواره منتظر آئیم که شمس حقیقت پرتو شدید بر آن اقلیم زند که در جمیع انحاء ارض خاء ندا بلند گردد و اقلیم معرض نور مبین شود و این موهبت بشدت اشتعال قلوب و انشراح نفوس و انجذاب ارواح جلوه نماید لهذا امید چنانست که آنحضرت بیش از کل در انتشار آثار و ظهور اسرار جهد بلیغ و سعی منیع فرمایند زیرا آن مقرب درگاه کبریا از بدو جوانی در ظل الطاف حضرت سبحانی مانند نهال تازه برشحات سخاب رحمانیت نشو و نما نموده و شجره‌ئی بارور گردیده حال وقت ظهور ثمر است جمیع یاران الهی را تحت ابدع ابهی از قبل عبدالبهاء ابلاغ دارید و علیک البهء الابهی (ع ع)